

אוצרות הרי"ף

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
ראב"ד מרוקו

פרשת מטות - מסעי

ראש חודש מנחם אב

כניסה: יציאה: ר"ת:

י-ם: 19:33 20:24 21:19

ת"א: 19:31 20:21 21:16

חיפה: 19:34 20:24 21:20

ב"ש: 19:30 20:21 20:16

"וּמְקַנְהָ רַב הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן וְלְבָנֵי גַד עָצוּם מְאֹד"
אדם שלא נזהר מגזל ומכסף לא כשר גורם לילדיו שיצאו
לתרבות רעה

בפרשת השבוע התורה הקדושה אומרת "וּמְקַנְהָ רַב הָיָה לְבָנֵי רְאוּבֵן וְלְבָנֵי גַד עָצוּם מְאֹד.. וַיֹּאמְרוּ אִם מְצָאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעַבְדֶּיךָ לְאַחֲזָהּ אֵל תַּעֲבִרְנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן" באים שבט ראובן ושבט גד למשה רבנו ומבקשים שלא רוצים להיכנס לארץ אלא להישאר בחוץ לארץ. נשאלת השאלה למה מבקשים השבטים שלא להיכנס לארץ הרי מי לא ירצה להיכנס לארץ הקודש, ארץ אשר עיני ה' בה מראשית השנה ועד אחרית השנה, ארץ שכל אבותינו ואבות אבותינו השתוקקו והתפללו להיכנס אליה. אם כך מדוע עמדו בתוקף ולא רצו להיכנס לארץ ישראל?

אז אולי אפשר לפרש ולומר, שלמה המלך אומר (משלי כב, ו) "חֲנֹף לְנַעַר עַל פִּי דְרָפוּ גַם פִּי יִקָּן לֹא יִסּוּר מִמֶּנּוּהָ" התורה הקדושה אומרת שהאדם צריך לחנך את ילדו בצורה טובה ביותר, שגם אם האדם מתבגר וחולפות השנים מהחינוך שחינך את הילד, הדברים ישארו אצל המבוגר ממה שחונך בילדותו. איך שמחנכים את הילד בילדותו, זה ישאר אצלו עד שיתבגר. צריך לדעת שהטבעים האלה והדרך שחונך בה אותו ילד לא ישארו רק אצלו, אלא זה גם ישאר חקוק אצל הסבות והילדים והנכדים, לדורי דורות זה נשאר אצל המשפחה.

וכך מובא במדרש (בר"ר עב, א) "וַיִּלְךְ רְאוּבֵן בְּיַמֵּי קְצִיר חִטִּים" (בראשית ל, יד) "חֲנֹף לְנַעַר עַל פִּי דְרָפוּ גַם פִּי יִקָּן לֹא יִסּוּר מִמֶּנּוּהָ" (משלי כב, ו). המדרש אומר את הפסוק במשלי על ראובן שהלך בימי קציר חטים ומצא דודאים. צריך להבין מה הקשר בין חנוך לנער על פי דרכו לבין מה שהתורה מספרת על ראובן שהלך בימי קציר חטים ומצא דודאים? איך שניהם קשורים אחד לשני?

אלא ידוע שבארץ ישראל צריך להיזהר זהירות גדולה ביותר מתי שיש לאדם צאן ובקר שלא להיכשל ח"ו בגזל, שהבהמות לא ירעו בשדות זרים ולא יאכלו גזל. כך אומרת הגמרא (ב"ק עט:): אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל אבל מגדלין בסוריא ובמדברות של ארץ ישראל. והגמרא שם מביאה מעשה בחסיד אחד שהיה גונח מליבו, היו לו כאבים גדולים בליבו, הרופאים אמרו שהרפואה של אותו אדם היא לינוק חלב רותח, הביאו

לו עז וקשרו לו בכרעי המיטה שישתה חלב משחרית לשחרית. אחרי זמן נכנסו חבריו לבקרו וכשראו את העז שקשורה למיטתו, יצאו ואמרו לו שלא יכנסו לביתו של אותו חסיד כי יש שם ליסטים מזוין, רואים שבהמה שמת שתובבת בשדות ואוכלת גזל זה כמו ליסטי וסכנה גדולה.

לכן שבט ראובן וגד שנוהרו זהירות גדולה ביותר מאז שראובן היה ילד קטן ויצא להביא את הדודאים ממקום הפקר שלא יקח גזל ויגע בדבר שלא שלו, נשאר חקוק חזק אצל זרעו של ראובן ולכן ביקשו נחלה בחוץ לארץ. כך גם ביקשו על הצאן והבקר לפני המשפחות, כי ידעו שאם הצאן והבקר יגעו בגזל, בוודאי שהילדים לא ילכו בדרך השם. אדם שפרנסתו בצורה ישרה ונאמנה עם אמונה בהשם, אז ילדיו ילכו בדרך טובה.

אבל אדם שפרנסתו בגזל, בשקר ובמחלוקת, בדרכים לא טובות, גם אם הוא צדיק וחסיד, הוא גורם לפגם גדול בילדים שלו שלא יראה מהם נחת, שלא ילכו בדרך השם ובדרך טובה. ארור עושה מלאכת חברו רמיה, אדם שעושה את המלאכה של חברו רמיה, הוא בגדר של ארור. לכן כל אחד יקפיד בכל כוחו שכל מעשיו יהיו לשם שמיים וההתנהגות שמתנהג יהיו ביושר והגינות וכך זה ישפיע על בניו ועל זרעו ועל עולם.

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל
ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח
קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט
ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד
כלל עם ישראל.

תנא דבי אליהו

נינו מראות ברע אשר גרמנו מה למעלה, וכל אדם אשר
בכוחו לעשות יעשה, וכמו שכתבתי בערך "אבלות" על
חרבן בית המקדש עיין שם. וכמה דברים אסרו רבותינו
זל משום חרבן בית המקדש, כגון מה שאמרו (ברכות
לא.) אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, ואמרו
גם כן (גיטין ז.) זמרא אסור, דכתיב (הושע ט, א) "אל
תשמח אל גיל בעמים" ועוד אמרו בשם (סוטה מח.)
אודנא דשמע זמרא תעקר (אוזן ששמעה זמר תעקר)
ואמרו (שם) "זמרא בביתא חורבא בסיפא" (זמר בבית
סופו חורבא)

"אלה מסעי בני ישראל וכו'"

כותב רבנו אור החיים הקדוש ידוע שכלל הוא בתור-
רה כול מקום שנאמר אלה בא לפסול את הקודמים
להם.

בתורתנו בפרשת השבוע כתוב אלה מסעי בני יש-
ראל והכוונה שבאה התורה לפסול את המסעות
הקדומים

וזוה דבר שצריך ביאור איזה מסעות באה התורה
לפסול? איזה מסעות קודמים היו? הרי שלא מצי-
נו מסעות לבני ישראל בתורה חוץ מאלו שבפרשה
הזאת.

מסביר רבינו הקדוש שלעם ישראל במדבר היו
שני סוגי מסעות מסע אחד בשנה הראשונה לפני
עצת המרגלים ואחד אחרי חטא המרגלים ורבנו
אור החיים מפרש ש אלה מסעי זה בא לפסול את
כל המסעות שעשו עם ישראל מחמת חטא המר-
גלים שהיו מסעות שאין בהם תועלת וצורך והטעם
שנסעו בהם הוא רק כדי למרק עוונותיהם על שמרו
פי ה' ולא האמינו בו שיושיעם ומעכשיו מתחילים
המסעות שבאמת נצריכים לעם ישראל כדי להביאם
אל ארץ הקודש.

יהי רצון שיוכנו ה' להכנעה אמיתית בכל דרכיו כן יהי
רצון שבת שלום

סעודה שנייה - פלא יועץ

ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ"
לרבנו אליעזר פאפו וצוקל אשר הבטיח ממנו שאקבל
טובה, אם אזכה לחזות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר
לו טובה, "ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

"מזמור לאסף אלהים באו גויים בנחלתך טמאו את
היכל קדשך שמו את ירושלים לעיים נתנו את נבלת
עבדיך מאכל לעוף השמים" ברוך המקום ברוך הוא
שהוא זוכר את ירושלים בכל עת ובכל שעה אבל אין
לפניו לא עוולה ולא שכחה ולא משוא פנים.

"אֱהִי שֹׂדֵד וְכָל מִיתְרֵי נִתְקוּ, בְּנֵי יִצְחָק וְאִינָם, אֵין נָטָה
עוֹד אֶהְיֶי וּמְקִיָּם יְרִיעוֹתַי" כביכול עשה את עצמו כאילו
אין בו כח להציל חס ושלום אמר הקב"ה: באו שר-
דים אלו ושרדו את עירי ואת ביתי והיכלי.

"וַיִּשְׁרֹף אֶת בַּיִת יְהוָה וְאֶת-בַּיִת הַמִּלֹּךְ וְאֶת כָּל-בְּתֵי יִרְוֹשָׁ-
לַיִם וְאֶת כָּל-בַּיִת גָּדוֹל שָׂרָף בְּאֵשׁ"

מה אוהל זה אי אפשר להתקיים בלא יתידות ובלא
מיתרים כך ישראל אי אפשר להם להתקיים בלא
תלמידי חכמים

חרבן בית המקדש

חרבן בית המקדש צריך להיות לזכרון בין עינינו, כד-
כתיב (תהלים קלז, ה) "אם אשכחך ירושלים כו'".
ובפרט לעת האוכל זכור יזכר ותשוּח עליו נפשו על כי
שלחנו מלא דשן ושלין אבינו שבשמים ריקם זה כמה
מאות שנים בעונותינו הרבים, וכן בלילה לראש אש-
מורות יאמר סדר תיקון חצות בקול בכיה תאניה ואניה
יותר ממי שמתו מוטל לפניו, כי כן ראוי למי שיש לו
לב ועינים לראות, אלא שבעונותינו הרבים חשכו עי-

העלון מוקדש לע"נ הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר
רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א
לרפואת כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א
להצלחת התורמים היקרים
להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון
בנימין הי"ו

מלווה מלכה

נועם אלימלך
פרשת דברים

"כשהגיע הבעש"ט למז'יבוז' נהו הכול אחריו והרבו לספר בש"כחו ובנפלאותיו.

אבל אני לא עסקתי בכך כי הייתי מתמיד גדול בתורה ולא רציתי להפסיק מלימודי.

פעם אחת, במוצאי שבת קודש, היה חום גדול מאוד, והתקשיתי להתרכז בלימודי.

קמתי ממקומי ויצאתי החוצה לשאוף אוויר צח.

בעודי שקוע בהרהורים, הוליכוני רגליי אל סמוך לביתו של הבעש"ט.

אמרתי לעצמי:

'עתה, שאני כבר פה, מוטב אכנס ואראה מה טיבו של האיש ששבחיו נודעים בפי כול'.

נכנסתי פנימה, ונדהמתי לראות את הבעש"ט יושב, וסביבו נשים רבות השופכות לפניו את מר לבן, והוא מתייחס בסבלנות ובכבוד ראש לכל אחת ואחת.

אמרתי לעצמי:

'כיצד ייתכן שאדם גדול הוא זה? הלוא בשעה זו של מוצאי שבת, ראוי לו לאדם מיישראל שיעסוק בתיקון חצות ובלמוד תורה ולא בשיחות נשים ובהבלים!'

המשכתי בדרכי, עד שהגעתי אל בית המדרש של הבעש"ט. נכני סתי פנימה וראיתי איש אחד עומד לפני התיבה ומתפלל את תיקון חצות, כשהוא מקונן על גלות השכינה וחורבן בית המקדש.

את המילים הוציא האיש מעומק לבו, ומתוך שיצאו הדברים מקרב לב, בענימות קדושה ובמתיקות מרובה, ביקשתי לראות מיהו האיש.

הסתכלתי בפניו, והנה זהו הבעש"ט!

'והרי לפני רגע ראיתי אותך בביתו, חשבת בלבי.

רצתי אל ביתו של הבעש"ט ומצאתיו יושב ועוסק בענייני הנשים כמקודם.

לא האמנתי למראה עיניי ורצתי שוב לבית המדרש, והנה הוא עומד הוא שם ומתפלל בהתרגשות ובבכי.

כך רצתי הנה והנה, הלוך ושוב מבית הבעש"ט לבית מדרשו, ומי בית מדרשו אל ביתו ומצאתיו בשניהם

פה יושב ועוסק בענייני הנשים, ופה עומד בבית המדרש ואומר תיקון חצות.

אז נוכחתי לדעת מה רבה גדולתו של הצדיק, ולא בכדי זכה לכינוי 'בעל שם טוב'."

אחר כך המשיך הזקן וסיפר:

"לאחר זמן אירע לי מקרה מצער מאוד:

בכל עת שהייתי אומר בתפילה את הפסוק 'שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד' הייתי רואה צלב מול עיניי. מובן שהצטערתי מאוד על כך וניסיתי בכל דרך להיפטר מן המראה הזה, אך ככל שהרביתי בתפילות, בסיגופים ובצומות, לא סרה הצורה הטמאה מנגד עיניי.

לכסף הלכתי אל הבעש"ט וסיפרתי לו.

אמר לי הבעש"ט:

'עליך לקבל על עצמך צום רצוף במשך שבוע שלם, משבת אחת ועד לשבת שאחריה. אז תוכל להיפטר מן המראה הטמא. צמתי במשך שבוע.

כשנסתיים השבוע, ישתב וסעדתי את סעודת השבת. באותו הרגע הסתלק ממני אותו דמיון רע ולא שב להטרידני.

בכך שבת וראיתי עד כמה גדול כוחו של הבעש"ט."

כשסיים הזקן את סיפורו, הבין אותו חסיד כי לא לחינם השאירו רבו ביער, כדי שילמד וידע כי מרחק רב יש בין רבו ובין הבעש"ט.

"אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות ודי זהב"

נ"ל כי הנה הצדיק תמיד תשוקותיו הגדולים להשפיע רב טוב לבית ישראל ולפעול להם כל צורכיהם בני חיי ומזוני ולהפוך מדת הדין לרחמים ולהמשיך להם חסדים גדולים כדי לעשות נחת רוח ליוצרו ית' לפעול תענוג בכל העולמות ולהמשיך השפעות תמיד בלי הפסק: ולזה צריך הצדיק להיות הפקר כמדבר כדרך שאמרו בגמ' לגבי' יואב וביתו כמדבר שהיה ביתו הפקר לעובר ושב כמדבר גם הצדיק צריך שיהיה הפקר לכל הצריך אליו לכל דבר וזו היא הפירוש "אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל במדבר"

סיפורי צדיקים למוצאי שבת קודש

בבית מדרשו של רבי ברוך ממז'יבוז', נכדו של הבעל שם טוב, היה חסיד אחד תלמיד חכם וירא שמים.

אדם זה ביקש ללמוד מפיו של ר' ברוך תורה ודרך בעבודת ה' על פי דרכי החסידות שהנחיל סבו של ר' ברוך, הבעש"ט.

היה אותו חסיד היה דבוק ברבו והתלווה אליו בכל מסעותיו. פעם אחת, בעת ששבו למז'יבוז' לאחר נסיעה בצוותא, הרהר לו אותו חסיד:

"הנה נוכחתי לראות בעיניי כמה נפלאים מעשיו של רבי. אם כך, במה גדול היה כוחו של הבעש"ט מכוחו של רבי,

רבי ברוך נכד הבעל שם טוב? בתוך כך התקרבה העגלה אל העיר, ואותו החסיד נזקק לני קביו.

יחד החסיד מן העגלה ונפנה אל תוך היער לעשות את צרכיו בצנעה.

כשנותר חסיד, הורה ר' ברוך לעגלון להמשיך ולא להמתין לחסיד שישוב.

כאשר יצא החסיד מן היער ראה שנותר לבדו והחל החסיד ללכת ברגליו אל העיר.

בעוד הוא הולך החל לרדת גשם שוטף, עד שכל בגדיו נרטיבו מאוד.

כשהגיע אל פאתי העיר, תר אחר מקום מסתור מהגשם ומהקור.

ראה בית אחד, נכנס אליו ומצא שם זקן אחד יושב ולומד גמרא שקוע כולו בלימודו.

לכשנכנס, ניגש אליו הזקן בברכת שלום ושאלו למעשיו ולמקום מגוריו.

"ממז'יבוז' אני", השיב החסיד והוסיף: "וחסידו של רבי ברוך אני."

"אינני מכיר את הרבי ברוך, וגם את שמו לא שמעתי מעולם", אמר הזקן.

"והלא הוא נכדו של הבעש"ט!" תהה החסיד.

"את הבעש"ט הכרתי היטב", אמר הזקן, "אבל את נכדו אינני מכיר כלל."

שב ואספר לך מה גדול היה כוחו של הבעש"ט. וכך סיפר הזקן לאותו חסיד:

נמר הדושה

הצדיק הקדוש רבי
משה אהרון פינס
זי"א

באשדוד.

רצונו הטהור של רבי משה אהרון היה להיקבר בחלקת קבר מבור דדת, ולאחר שביקש כן מבנו כבוד הרב שליט"א, הוסיף ודרש, שלא יאות בשום אופן לקבל חלקה זו במתנה, אלא ירכשנו בכסף מלא. לאחר פטירתו חפצו נאמני החברה קדישא באשדוד למלא את רצון הצדיק חינם אין כסף, באומרם, כי כבוד הוא לעיי רם שציונו של הצדיק ישכון בה. אבל הרב שליט"א סרב לכך בכל תוקף, וקנה את כל החלקה בכסף מלא, כפי צוואת אביו זצ"ל.

על הציון הוקם אוהל מפואר, אותו פוקדים רבבות אנשים מכל רחבי תבל, בתפילה ובקשה לבורא עולם, שיערה עליהם רחמים ממרום, בזכות אותו צדיק קדוש וטהור הטמון. המבנה המיוחד הוקם על ידי האחים מיארה שהי שקיעו בו את מיטב כוחותיהם המבורכים, ולאחרונה שופץ המי

בנה וטופח בהשקעה ענקית, ע"י מר אילן וענונו ושותפיו. בתוך מתחם הקבר הוקם כולל אברכים, ההוגים בתורה יומם ולילה בשקידה ויגיעה, ובכך זכה רבי משה אהרון שהושיבו ישיבה על קברו.

כמה סיפורים מופלאים נקשרו סביב בניית ציונו של הצדיק, ונציין רק, שכבוד הרב שליט"א השקיע מאמצים כבירים שחלקת הציון תהיה טהורה מטומאת מת, באופן שכוהנים החפצים להשתטח על קברו יוכלו לעשות זאת ללא חשש. פתרונות הלכתיים שהוצעו על ידי רבנים בעלי שם בתחום הזה, יושמו כמלואם, כפי המצויין בחלקת הקבר, וכניסת כהנים לציון מותרת לכתחילה.

בליל ד' באלול, הופיע רבי משה אהרון בחלום בנו - כבוד הרב שליט"א, וביקשו, שלמחרת בערב יהיה ניצב סמוך למיטתו, כי באותו זמן תעלה נשמתו לגנוי מרומים.

למחרת, בשעות הלילה המוקדמות, לילה ה' באלול תשמ"ה, יצאה נשמתו של רבי משה אהרון, בקדושה ובטהרה, מזוככת מכל סיג, ועלתה בסערה השמימה.

השמועה עשתה לה כנפים ברחובות אשדוד, ושעה קלה לאחר מכן, הגיע לביתו אחד מתושבי העיר, מהמקורבים אליו, חיים דבדה שמו, ובידו מעטפה. לדיבריו, לפני כארבע שנים, קרא לו רבי משה אהרון זצ"ל, הפקיד בידו את המטפה, ואמר: "מעט" פה זו תשאירנה סגורה, ולאחר פטירתי תעבירנה לבני". הערב, כשהשיגה אותו הידיעה המרה, הזדרו למלא את השליחות, והנה המעטפה לפניכם.

בני המשפחה מיהרו לפתוח את המעטפה, והוציאו מתוכה פתק, שהיה כתוב בכתב ידו של רבי משה אהרון וכך נכתב שם: "נראה לי עת פקידה, ביום ה' באלול..."

בני המשפחה נדהמו מגילוי רוח הקודש שהופיע לעיניהם, והתחושה שהתעוררה בליבם היתה, שגם בקשת דוד המלך ע"ה (תהילים לט, ה): "הודיעני ה' קצי ומדת ימי היא", התקיימה באביהם הצדיק.

בהלוויתו שהתקיימה למחרת השתתפו המוני מכל רחבי הארץ, וגופו הטהור והמזוכך נטמן בבית העלמין

קדושת העלון ודברי התורה
יהיו לעילוי נשמות:
נתנאל וחנה גבאי הי"ו

רצוים להקדיש
עלונים לעילוי נשמת יקירכם?
חיינו עכשיו:
0537355074

בוא לזכות
להגדיל תורה ולאדירה!!
מחיר: 100 ש"ח
תשלום: 100 ש"ח

סורקו קוד
זה לתרומות

קדושת העלון ודברי התורה

יהיו לעילוי נשמות:
רוחמה בת לאה ז"ל
פררנוד בת לאה ז"ל
ר' חיים בר מיימה ז"ל
אליס בת לאה ז"ל
טלי עטר ז"ל
רבי לעזרי ויצמן ז"ל
אמיר מאיר ניסים ויצמן ז"ל
בנימין בנימין ז"ל
מרים בנימין ז"ל
לאון יהודה בן וואליד ז"ל
סימונה בן וואליד ז"ל